

PötZine

Atombomber och science fiction

Nummer 4

Red talar

Hej och välkomna till ännu ett nummer av PötZine. Även i detta nummer är det Staffan Vilcans som sitter och skriver dessa rader. Det verkar faktiskt som om utgivningstakten på PötZine har ökat på senare tid eftersom det förra numret kom ut i augusti 1995 och tiden mellan nummer ett och två var runt fyra år, det mellan två och tre var bara lite över två år.

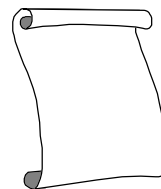
I detta nummer har vi, som ni säkert redan märkt, anlagt en fantasystil som kanske kan attrahera de horder av tolkienister som finns där ute. Det är rent skrämmande hur mycket fantasy det finns, för att inte tala om vilka mängder av *dålig* fantasy det finns. Fast å andra sidan är jag väl knappast någon stor fantasyälskare.

Fast nu får jag nog sätta igång och skriva något vettigt som t.ex. lite information om detta nummer.

Redaktör: Staffan Vilcans
p-post: Mörbylund 19II,
182 30 Danderyd

e-post: staffan.vilcans@ortivus.se
Urgivningsdatum: juli 1997

Omslagsillustration: Andreas Kalliaridis

LoC för öronen

När jag kom hem idag låg det ett mystiskt tjockt paket på hallgolvet. Min första tanke var att någon slutligen gjort slag i saken och skickat mig en brevbomb. Misstänksamt närmade jag mig paketet och puttade till det lite med foten. Ingen reaktion. Jag tittade lite närmare på det. Det var ett stort, brunt kuvert. och min adress stod prydligt skriven i svart tusch. Jag drog på mig en handske och tog tag i en ståltrådsгалge. Efter lite trixande lyckades jag vända paketet. Det verkade vara något mjukt inuti, ungefär som en bunt papper. På baksidan stod någon adress men den var överstruken och oläsbar. Nåja, det verkade ju vara ganska ofarligt så jag lyfte upp det och rev efter viss tvekan upp det. Och ut strömmade en hel hög med fanzines! Det var inte få heller, totalt sett blev det väl en nästan två centimeter hög bunt. Överst i högen låg det ett brev från Martin Andreasson.

Hej Staffan!

Ditt fanzine plockade jag på mig på En bättre kongress i Uppsala härförleden, och eftersom det låg där torde du ha funnits i lokalerna ehuru jag inte fick syn på dig. Det var hur som helst kul att stöta på ett fanzine av någon man inte känt till förut och som ändå hunnit till nummer 3.

Egentligen borde du förstås få ett LoC (Letter of Comment), men så blir det av olika skäl inte. I stället skickar jag några av mina egna tidigare fanzines till dig med förhoppningen om att du ska få något utbyte av dem. Vad sägs om att vi tradear i fortsättningen? Jag får dina fanzines

gratis, du får mina gratis. Varning: det kan gå bra lång tid mellan mina egna utgåvor nu för tiden, men i gengäld brukar de vara tjocka.

Vänliga hälsningar
Martin

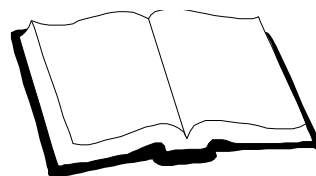
Även om du påstår att ditt brev inte var ett LoC (vilket du i och för sig kan ha rätt i) tog jag mig ändå friheten att ta med det här. Dels för att det var så trevligt att få en massa fanzines och dels för att jag får så väldigt få brev överhuvudtaget.

Det är naturligtvis svårt att känna igen någon man inte vet hur den ser ut men bara för the record kan jag säga att jag var killen i svart skjorta med röda dödskallar som alla av någon outgrundlig anledning trodde var Karin Lundwalls pojkvän.

Att du inte känner till PötZine är kanske inte så underligt då utgåvorna har dels gått ut i väldigt få exemplar och dels varit väldigt utspridda i tiden. Jag undrar förresten om PötZine inte kan räknas som ett av de äldsta fortfarande existerande fanzinen under samma namn... Vidare vill jag faktiskt påpeka att jag hade med mig ett par exemplar av PötZine nummer fem till kongressen men de gick tydligen åt rätt så fort. Du ska få ett av dom när jag tryckt upp en ny laddning.

Visst, jag tradear gärna men då bör du varnas för att det både är lång tid mellan utgåvorna och de är inte ens tjocka! Men om du är med i SFF är nog inte ens trade någon vidare idé eftersom jag tänker skicka alla nya nummer via dom så alla SFF-medlemmar får dom utan att behöva göra något annat än att bara sitta hemma och rulla tummarna.

Ibland undrar man vad man ska skriva för att fylla upp ett tomrum i texten...

Recentioner

I detta nummer av PötZine har det blivit en hel massa recentioner. Främst tack vare Martin Andreasson som skickade mig en fet bunt men även tack vare att En Bättre Kongress var ovanligt fanzinetätt. Dessutom har jag gått med i SFF så nya fanzines droppar in hela tiden. Faktum är att jag har en bunt kvar som jag inte fick plats med i detta nummer.

Om inget annat uppges fås det recencerade fanzinet antagligen mot Det Vanliga till den angivna adressen.

Oxomocco nr 1-4 (32 s, A4)

Jag väljer att recensera alla dessa nummer tillsammans av flera orsaker. En är att de är väldigt lika, en annan är att de är ganska gamla (utgivna -84) och således tämligen inaktuella. Ytterligare en orsak är min välkända slöhet.

Det som slår en direkt när man ser zinen är de snygga omslagen. De är rena och enkla, men ändå väldigt stiliga. På insidan om det stiliga omslagen finns den en massa noveller och illustrationer av blandade kvaliteter.

Tony Eriksson, Kolvedsvägen 17, 632 39 Eskilstuna

Leola roots (14 s, A4)

Detta fanzine innehåller så mycket om StarTrek att det nog kan betraktas som ett trekkerzine. Det enda som inte på ett eller annat sätt handlar om StarTrek är en artikel med titeln *Den sällsamme LG från Västmanland* som är en bokrecention men kanske mer en filosofisk utläggning med *Det sällsamma djuret från norr* som grund.

Som sagt handlade resten mest om StarTrek. Ett försvarstal om varför StarTrek är riktigt SF, en artikel om översättnings-

grodor i StarTrek, en insändare om fred i Universum (som naturligtvis går in på just våldsamheterna i StarTrek) och slutligen en bunt recensioner av olika StarTrek-böcker.

Om man gillar StarTrek och kanske även annars är det trevlig läsning men jag är lite förbryllad över att trots zinet är snyggt typsatt så ger det totalt sett ett ganska slafsigt intryck. Det har t.ex. ingen häftning i ryggen (a la PötZine) utan bara en enda klammer uppe i hörnet. Det känns lite svagt i ett annat enkelt med snyggt fanzine.

Sissela Uisk, Levertinsgatan 32, 754 30 Uppsala

Aniara nr 1 (100 s)

Detta är första numret av Janne Wallenius prozine Aniara och det märks på en del inkonsekvenser och småfel att det inte är helt inkört. Ambitionerna är i alla fall höga med noveller av en imponerande bredd. Man får dessutom med recensioner av böcker SF-nytt och även fanniska saker som en artikel om fandom och en rapport från ConFuse. Mycket ambitiöst och imponerande.

Janne Wallenius, Tingsvallavägen 9D, 195 31 Märsta

Jules Verne Magasinet nr 479 (32 s)

JVM är ju en klassisk publikation som verkar överleva trots alla odds. I detta nummer får man sin sedvanliga dos med noveller (Jag gillar speciellt "Hummermännen från Mars"). Dessutom får man en trevlig rapport från AlbaCon -96.

6 nr (1 år) inom Sverige 290:-, utanför 400:- postgiro 63 80 86-9.

Minotauren nr 2 (46 s, A4)

Ett tjockt semi-pro-zine i ett underligt format (kapat liggande A4) kan det vara något? Jodå, det kan det! Efter en lång och underhållande ledare kommer ett par skräckartadenoveller och det hela avslutas med en högst imponerande brevsplatt (speciellt om man tänker på hur den i PötZine ser ut. Hum...).

Rickard Beghorn, c/o Andersson,

Platåvägen 14, 191 50 Sollentuna

Florced nr 7 (44 s, A4)

Till att börja med måste jag varna för att det här fanzinet är ganska gammalt. Det är utgivet i juli 1991 om man får tro texten strax under innehållsförteckningen och vissa saker som t.ex. skrivmaskintexten kan väl uppfattas som lite primitivt med dagens mått mätt men det förtar inte det imponerande helhetsintrycket. Det här är helt enkelt ett jävligt bra fanzine! Ett av de bästa jag läst, om inte det bästa.

Layouten är ren och funktionell med tre spalter text per sida. Illustrationerna är oftast välgjorda och ligger väl fördelade. Ett speciellt berömmande måste också gå till det utomordentligt stiliga omslaget tecknat av Chris Loneberg.

Ok, stilmässigt är fanzinet ett mästerverk men innehållet då? Jodå, det står inte långt efter. Förutom förord och brevsplatt finner man en liten drömliknande novell eller vad man ska kalla det av Marcel Quarfood, välskriven och intressant men ganska förvirrande. Den följs av Jan-Erik Zandersson som blåser liv i reseberättelsen som genre med ett hyggligt lyckat resultat. Sedan följer en novell av Martin Andreasson med titeln "Vi som inte röker". Jag vet inte om det är jag som är antiintelektuell, okulturell eller om jag bara missar poängen. Jag finner den faktiskt ganska meningslös och det är den svagaste delen i fanzinet.

Det stora bravurnumret i fanzinet utgörs av ett block om space operaförfattaren Carl Henner (pseudonym för Henrik Nenne). Behandlingen är verkligen ambitiös. Först en två sidor lång artikel följt av en femton (!) sidor lång intervju. Därtill kommer en lista på alla hans böcker (en sida) och som grädde på moset det avslutande kapitlet av en tidigare outgiven Carl Henner-bok.

Jag är verkligen imponerad över detta fanzine. Högsta betyg!

Florced nr 8 (76 s, A4)

Det här fanzinet är svårt att recensera p.g.a. sin brutala tjocklek (hela 76 sidor!) som gör det svårt att få grepp om dess massiva textmassor. Jag ska trots detta göra ett försök.

Fanzinet börjar med ett förord som till största delen består av argumentering om varför man ska rösta ja till EU (fanzinet utgavs i maj -93) som jag inte tänker kommentera så mycket nu när vi sitter med facit i hand. Jag säger bara att skyll inte på mig, jag röstade nej.

Nästa block i zinet handlar om Carl Johan DeGeer. Ämnet behandlas väldigt ambitiöst på vad jag antar är typiskt Florced-manér med både ordentlig artikel och lång (10 sidor) intervju.

Novellen i detta nummer ("Främlingarna i Brantevik" av Martin Andreasson) tyckte jag faktiskt bättre om än hans novell i förra numret även om jag inte kan säga att jag tyckte enormt mycket om den.

Efter novellen kommer en rapport från Fantastika 92 av Ylva Spångberg och rubriken är väl i alla fall inte helt missvisande. Kongressrapporter kan se ut på många olika sätt och denna är skriven på ett personligt och underhållande sätt.

Nästa anhalt är en liten skräcknovell av Anders Svensson (numera mer känd som Rickard Behgorn) med titeln "...and things that go bump in the night". Novellen är en väldigt välskriven sak i Lovecrafts stil. Det enda man kan klaga på är väl att den kanske är lite väl lik Lovecraft och inte så självständig som den kunnat vara.

Slutligen avrundas det hela med en brevsval som sträcker sig över flera si-

dor där varje brev får ett svar. Ambitiöst och trevligt.

Jag kan dock tyvärr inte ge detta nummer lika bra betyg som nummer 7.

Martin Andreasson, Jungfrudansen 24, 171 56 Solna

Horisont nr 1-12 (A4)

Det är en speciell känsla att kunna recensera ett fanzine ända från vaggan till graven men det är vad jag blir tvungen att försöka mig på här. Horisont var på sin tid (juni -92 till april -94) ett nyhetszine som kom ut varannan månad. Om man jämför med SFJ märker man flera tydliga skillnader, t.ex. kan man läsa texten utan att förstöra ögonen. En annan sak är att Horisont är betydligt mer inriktad på fandom, speciellt på stockholmsfandom, det verkar nästan som att så fort ett fan går mer än ett kvarter hemifrån står det om det i Horisont.

Svenska fanzines 1993 (12 s, A4)

Det här är kanske inte att räkna som ett egentligt fanzine men det förtjänas ändå att nämnas. Som namnet antyder så är detta ett mycket ambitiöst försök att kartlägga alla fanzines som publicerades i Sverige under 1993 vilket visade sig uppgå till 133 stycken med totalt 1128 sidor. Alla fanzines finns listade i alfabetisk ordning med format, antal sidor och utgivare. Dessutom får man en massa statistik för alla kalenderbitare.

Man tycker det är lite synd att detta utmärkta initiativ inte fått någon efterföljare för de senare åren men med tanke på den arbetsmöda som måste lagts ner är det kanske inte så underligt.

Martin Andreasson, Industrigatan 1, 112 46 Stockholm

Go Ahead (Make My Day) nr 3 (4 s, A4)

Crud, crud, crud! Finns det någon subtil poäng som jag lyckats missa eller är detta fanzines enda existensberättigande att agera som utfyllnad till SFF-sändningarna?

Leif Österlind, Fornhöjdsvägen 32,

152 56 Södertälje

WYZIWYG 6.1 (4s, A4)

Här frodas fanfejderna vilt. Förutom en ganska humoristisk novell innehåller detta zine enbart referat och kommentarer aangaende brevväxling med någon som tydligen heter Bo Stenfors. Namnet är mig inte bekant men det är ändå roande läsning. Fast det är kanske inte lika roligt för de personligen berörda.

Jonas Ahlberg, Lefflersgatan 4a, 416 71 Göteborg

Hillebard Sceince Fiction vol 50 (2 s, A4)

En lite mer lågmäld fanfejd präglar detta zine. Denna gång handlar det dock om Holger Eliasson. Fast någon riktig fanfejd kan man nog inte påstå att det är i detta zine. Snarare en lite trött, förklarande ton.

Martin Andreasson, Industrigatan 1, 112 46 Stockholm

SFF-Bulletin 67 (13 s, A4)

Receptioner, LoCs och medlemslista. Precis som det ska vara i en bulle. Dessutom får man en rapport från årsmötet (också det precis som det ska vara i en föreningstidning).

Martin Andreasson, Industrigatan 1, 112 46 Stockholm

Skräcken fortsätter

Med ovanstående rubrik kallade Rickard Beghorn (känd för bl.a. fanzinet Minotauren som jag recenserade nyss) till en skräckafton på Källaren Moldau, en liten oskyldig, tysk krog på söder. Det visade sig bli en trevlig kväll med småpratande stämning, trevligt umgänge och ett par öl.

Contact -97

Lördagen den 4:e januari var det tioårsjubileum för Contact hemma hos Ahrvid

Engholm på Nya Epicentrat. Det är väl inte så mycket att orda om den. Den var som den brukar. Dessutom var den för så länge sedan att jag inte minns så mycket av den (eller om det var på grund av ölen).

Dålig fanac

Under den senaste tiden har min fanac (som redan är på välkänt låg nivå) sänkts till hittills oanade djup. Anledningarna är naturligtvis flera men inskaffandet av en internetanslutning samt flickvän tillhör nog en av de viktigare.

På bio

För några dagar sedan tog jag och Mia en sväng till biografen och där passade vi på att se StarTrek - First Contact och vad kan man säga om den...

Wow! Fantastiskt! Äntligen!

Nej, men seriöst nu. Det man märker direkt är att man inte ger sig någon tid till att introducera personerna. Nä, pang på med handlingen. Antagligen räknar man med att alla som ser filmen redan har sett

StarTrek - The Next Generation så att det är onödigt. Om det är någon som lyckats missa ST-TNG vill jag gärna att ni skickar in den nya adressen så jag inte skickar ett nummer till den sten ni bodde under tidigare. Nåväl, trots den snabba börjen är filmen nästan två timmar lång.

En intressant sak är att de lyckas resa i tiden utan att hamna i det sena 1900-talet utan istället efter tredje världskriget eller nått. Men det är nog det enda som man blir lite överaskad av. I övrigt är det samma sak som i TV-serien så det lär väl inte överaska någon. Lite roat kan man notera att både Enterprise och uniformer är nya, Georgi har ögon (om än elektroniska) och Data har känslor (genom ett chip).

Datorskapad poesi

Ahrvid Engholm har tydligen lyckats ganska bra i en brittisk poesitävling. Eller det är egentligen inte han som har gjort det utan ett program som heter Versify. Vad han gjorde var att mata in en massa SF-artade ord i ordlistan till programmet, lät det generera en massa rader som sedan editerades ihop till tre dikter varav en finns publicerad här nedan.

För de som är intresserade finns de vinnande bidragen i en diktsamling som heter Perceptions och är utgiven på Penhaligon Page.

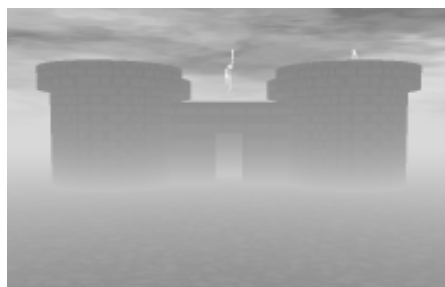
Attaining That State of Being

av Versify & Ahrvid Engholm

fragile humans in a sleeping cabin
as the station whispers to itself this half
hour night

bright earthlight oozes through the
porthole
antiseptic air flows through metallic
alleys
the tender beginnings of a society in
space

while we must not submit to earthly
powers
adjust the delta-v and re-enter low earth
orbit
utopian dreams are worth upholding
mars is coming closer and the moon was
never far away

and the probes are scattered among a
hundred asteroids
they laughed when I entered astro school

collect the data, run the instruments,
observe your body
prepare for the future with dreams from
the past
I cannot myself operate the airlock
in my aluminium suit of golden coating
but soon I swim in the cold orbit as if
diving into the sun
smile and breath the pure oxygen
while floating in no particular direction
my home is below me, or above me or all
around

Formeln bakom allt

I *Läkartidningen* nr 5 kan man läsa om
en formel som underlättar vid värdering

av nyheter. Jag tänkte här publicera den till stöd för de av läsarna som jobbar med publicistisk verksamhet.

Formeln anges som:

$$k \left(\frac{N^I + N^S}{T^{S-h}} \right) + (A \cdot I^S) + (10 \cdot F^P)$$

k i formeln är en avståndskonstant som anges enligt följande tabell:

Stockholm med förorter	1,10
Nordamerika	1,00
Göteborg och Malmö	0,90
Svealand	0,80
Götaland	0,70
Europeiska huvudstäder	0,70
Europa i övrigt	0,70
Norrland	0,30
Övriga världen	0,05

De övriga ingående variablerna är N^I som står för det totala antalet inblandade personer. N^S för antalet omkomna och skadade samt T^{S-h} för skillnaden mellan händelsen och skrivögonblicket i timmar.

A är en artkonstant enligt denna tabell:

sexuellt övergrepp	1,10
mord och dråp	1,00
lidande djur	0,90
rån och våldsbrott	0,80
naturkatastrofer	0,75
stora olyckor	0,75
krigshändelser	0,50
politiska tal	0,30
bilolyckor	0,10
övrigt	0,05

I^S står för antalet inblandade svenskar och F^P för personfrekvensen, d.v.s. det antal gånger som någon eller några av de inblandade tidigare omskrivits i den aktuella tidningen under de två senaste månaderna.

Och några exempel på hur det fungerar i praktiken:

Vid tunnelbanestationen Bagarmossen överfölls en 65-årig kvinna vid 16-tiden av tre ynglingar som ryckte till sig hennes handväska, varvid damen stukade ett finger. Nyhetsvärde 18:00 5,95

I Rwanda påträffas en massgrav med minst 1000 civilpersoner som dödades för sex månader (ca 4500 timmar) sedan. Nyhetsvärde: 0,02.

Schlagersångaren Nisse Smeur (omskreven 38 gånger de senaste två månaderna) blev för en timme sedan utmotad från inneklubben Baksmällan av två brutala dörrvakter när han försökte ta in sin hund. Både sångaren och hunden skadades i tumultet. Med självklar vinkling på den lidande hunden blir nyhetsvärdet 386,20.

Illustrationer

Omslaget ritades som vanligt av Andreas Kalliaridis.

Bilden med döskallen på sid 2 kommer från en bok av HP Lovecraft.

Borgen på sid 7 konstruerades av mig och raytraceades i POV-Ray.

Övriga illustrationer kommer från cliparten i Word for Windows och ettclipartarkiv på internet med skotskt tema.

